

РЕШЕНИЕ

№ 5517

гр. София, 30.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 16.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1568** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 208, ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по повод жалба от А. Х. Т.-Ч. от [населено място], ж.к. С. [жилищен адрес], ап.15 срещу Решение № ПИ-446/15.12.2020г. на Директора на ТД на НАП С., с което е отхвърлена жалбата й срещу Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № С200022-012-0000119/01.12.2020г., издаден от М. Д. – публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ ри ТД на НАП С., без уважение, като неоснователна.

В жалбата се изтъква, че изпълнителното дело е образувано за събиране на вземания на [фирма], за периода 01.01.2008-31.12.2021г., които са били погасени и за които е била ангажирана солидарната отговорност на жалбоподателката по реда на чл. 19 от ДОПК. С плащане на дължимите суми е отпаднала и солидарната отговорност на Т.-Ч.. Иска се отмяна на Решение № ПИ-446/15.12.2020г. на Директора на ТД на НАП С. и даване указания за прекратяване на изпълнителното дело. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. Ж., който поддържа жалбата. Претендира разноски.

Ответникът се представлява от юрк. Ц. , която оспорва жалбата. Изтъква , че на основание чл. 127 ал.1 от ДОПК постановеното с РА публично вземане подлежи на доброволно плащане в 14-дневен срок от връчването, независимо от обжалването. Независимо, че с решение на ВАС по оспорване на РА, установеното задължение е било потвърдено, а лихвите за тях отменени, то след влизане на решението в сила е начислена лихва на друго правно основание до окончателното погасяване на публичното вземане.

От фактическа страна се установява следното:

В ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №22040042028/2004г. срещу Ч. за събиране на установени и изискуеми публични вземания по подавани от жалбоподателката декларации образец б, от наложени глоби по НП, както и лихви за задължения, установени с РА№ Р-22221015009710-091-001/16.05.2016г. в общ размер на 3 793,55 лв. , от които главница 286,33 лв. и лихва в размер на 3507, 22 лв. към 08.12.2020г. Цитираният РА е бил предмет на съдебно разглеждане , като с Решение на № 13882/16.11.2017г. по адм.д. №7532/2017г. , Осмо отделение РА е бил потвърден в частта за установена отговорност по чл. 19 от ДОПК само до размера на главницата в общ размер на 16061,21 , като за лихвите върху задълженията е бил отменен. РА влязъл в сила на 16.11.2017г.

С разпореждане от 27.11.2017г. за присъединяване към изпълнителното дело са присъединени публични вземания за глоба по НП, задължения по подавани декларации образец б, за дължими вноски за ДОО, УПФ и здравно осигуряване за 2015 и 2016г., както и задължения по цитирания РА в общ размер на 28 015,77 лв. като лихвите са начислени към 27.11.2017г.

Не се спори, че с Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С170022-022-0075363/27.11.2017г. е наложен запор на товарен автомобил със застрахователна стойност 1000 лв., собственост на А. Х. Т.-Ч. за събиране на установено и изискуемо публично вземане по изпълнително дело № 22040042028/2004г. в размер на 28115,77 лв , от които главница – 16 529,80 лв. и лихва – 11 585,97 лв.

На 28.16.2018г. е постъпила сума в размер на 16 061,21 лв. по банковата сметка за принудително събиране на публични държавни вземания, с оглед на което е издадено разпореждане от 09.07.2018г. за разпределение на постъпилото плащане. Последвали са разпореждане за частично прекратяване на производството по принудително изпълнение, постановление за отмяна на обезпечителна мярка –възбрана върху недвижими имот

С молба от жалбоподателката от 24.09.2020г. е поискано частично прекратяване на изпълнителното дело и вдигане на обезпечителните мерки, поради факта, че по делото са присъединени за събиране суми на основание на РА № Р-22221015009710-091-001/16.05.2016г., за които е била ангажирана солидарната отговорност на жалбоподателката и тези суми са заплатени. По молбата е произнесен отказ от 01.19.2020г. за отмяна на наложени обезпечителни мерки, мотивиран с

наличие на непогасени публични задължения.

Отказът е обжалван по административен ред и е издадено Решение ПИ-446/15.12.2020г. на Директора на ТД на НАП С., предмет на оспорване в настоящето производство.

Жалбата срещу решението е подадена в преклузивния срок, от страна , носител на правен интерес от оспорване, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът при тази фактическа обстановка от правна страна приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 208 от ДОПК отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно или по искане на длъжника в 14-дневен срок от постъпването ѝ след погасяване на публичното задължение, както и в случаите по чл. 225, ал. 1, т. 2 и 5. При съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно. Решаващият орган, съответно съдът, отменя обезпечението, когато се установи, че са изпълнени изискванията по ал. 1, изречение първо или че са налице условията по чл. 199, ал. 2. Длъжникът може да поиска отново отмяна на обезпечението при наличие на нови основания за това.

По делото не са ангажирани доказателства, нито пък дори се твърди от страна на жалбоподателя, че е направена замяна на наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа, поради което не е налице и хипотезата на чл. 199, ал. 2 от ДОПК и съответно не е налице хипотезата на чл. 208, ал. 3 от ДОПК, при наличието на която решаващият орган (директорът на ТД- П. на НАП) или съдът следва да отмени наложеното обезпечение.

В случая съдът не намира наличие на основание за отмяна на обезпечителната мярка-запор, поради неотпадане на обезпечителната нужда, предвид наличието на непогасени задължения. Налице е публично държавно вземане , установено не само с влязъл в сила РА, но и по подадени декларации от задълженото лице за изчислени данъци и задължителни осигурителни вноски, глоби по НП. Независимо, че сумата , предмет на РА е внесена , то безспорно е установено, че все още има непогасени публични вземания по подадени декларации образец б и от наложени глоби с НП, както и на част от главница и лихви по РА, което сочи на непогасени публични задължения и следователно на липса на основания за отмяна на наложения запор. Дори да се приеме тезата на жалбоподателя, че по цитирания РА и установеното с него задължение не се дължат лихви към нито един момент, то самото наличие на непогасени задължения, макар и на други основания е пречка за отмяната на обезпечителната мярка.

Съдът намира за нужно да изложи и следното:

По формирания спор дължат ли се лихви върху сумата от 16 061,21 лв., за които ВАС

е отменил задълженията за лихва, то изрично е посочено, че е начислена лихва към 27.11.2017г. т.е. за период извън обхвата на произнесеното съдебно решение. От друга страна следва да се има предвид тълкувателно решение № 5/29.03.2021г. по тълкувателно дело № 7/2019 на ВАС, съгласно което отговорността по чл. 19, ал. 1 и 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на третото задължено лице включва установеното задължение за лихви на главния длъжник. Макар и произнесено след постановяването и влизане в сила на Решение № 13882/16.11.2017г. по адм.д. №7532/2017г. , Осмо отделение, то има значение с оглед принципната възможност да се носи солидарна отговорност на третото лице и по отношение на установените лихви върху размера на дължимото вземане. В случая лихвите са начислени на друго правно основание, извън обхвата и фактическите установявания на съдебното решение, поради което не са налице основание за тяхната корекция. Разбира се, последващо тълкувателно решение, с което е дадено задължително тълкуване на приложим по делото закон в смисъл, различен от възприетия в решението, не е основание за отмяна на влязло в сила съдебно решение./ вж. тълкувателно решение №7/2014г.на ВКС/

По изложените съображения, АССГ, Трето отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Х. Т.-Ч. от [населено място] , ж.к. С. [жилищен адрес] , ап.15 срещу Решение № ПИ-446/15.12.2020г. на Директора на ТД на НАП С. , с което е отхвърлена жалбата й срещу Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № С200022-012-0000119/01.12.2020г., издаден от М. Д. – публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ ри ТД на НАП С. , без уважение, като неоснователна=

ОСЪЖДА А. Х. Т.-Ч. да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: